

ÎNCHEIERE

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Muntean,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serghei Muntean împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” cu privire la anularea parțială a ordinului de efectuare a anchetei de serviciu, restabilirea la locul de muncă, încasarea plăților pentru absență forțată de la muncă și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” cu casarea hotărârii Judecătoriei Bender din 19 octombrie 2016 și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 26 mai 2016, Serghei Muntean a depus cerere de chemare în judecată către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” cu privire la anularea parțială a ordinului privind efectuarea anchetei de serviciu și suspendarea contractului individual de muncă pe durata anchetei, restabilirea la serviciu, încasarea plăților pentru absența forțată de la muncă pe perioada suspendării și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, începând cu anul 2000 a fost angajat în temeiul contractului individual de muncă la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina”.

Susține că, potrivit acordului adițional nr. 55/15A din 10 iulie 2015 la contractul individual de muncă deținea funcția de șef al ocolului silvic Hârbovăț.

La 25 februarie 2016, angajatorul a emis ordinul nr. 40 privind efectuarea anchetei de serviciu și suspendarea contractului individual de muncă conform căruia a fost suspendat contractul individual de muncă cu șeful ocolului silvic Hârbovăț, Serghei Muntean, începând cu data de 29 februarie 2016 și până la finisarea anchetei de serviciu.

Drept temei pentru adoptarea unei atare decizii se indică că, prin actul nr. 289 din 23 februarie 2016 s-a constatat că în cantonul nr. 10, de către pădurarul

Ion Lisnic au fost confundate două parchete destinate tăierilor rase de regenerare și anume în locul parchetului 101E cu suprafața de 1,0 ha destinate tăierilor în 2016, a fost tăiat parchetul 102E cu suprafața de 0,9 ha, destinat tăierilor în anul 2017, iar reieșind din gravitatea abaterii disciplinare se conchide necesitatea numirii unei anchete de serviciu, iar pentru a evita influența rezultatelor anchetei și desfășurarea obiectivă a acesteia de a suspenda contractele individuale de muncă.

Reclamantul consideră respectiva decizie ilegală invocând că, în ordinul de efectuare a anchetei de serviciu este indicat că, în cantonul nr. 10, de către pădurarul Lisnic Ion au fost confundate două parchete destinate tăierilor rase de regenerare și anume în locul parchetului 101E cu suprafața de 1,0 ha destinat tăierilor în 2016, a fost tăiat parchetul 102E cu suprafața de 0,9ha, destinat tăierilor în anul 2017, din care rezultă că, acesta nu a avut careva tangență cu cazul depistat și că în privința acestuia urmează a fi efectuată anchetă de serviciu.

Menționează că, potrivit aceluiași ordin, confundarea terenurilor pentru defrișare a fost depistată și urma ca angajatorul să dea apreciere acțiunilor persoanelor implicate în întocmirea documentelor de punere în exploatare a pădurii.

Prin urmare consideră că, temei pentru suspendarea contractului de muncă nu există deoarece desfășurarea anchetei de serviciu și a rezultatelor acesteia nu puteau fi afectate pe motiv că abaterea disciplinară a fost constatată, or suspendarea se dispune doar în cazuri exclusive și când poate fi afectată desfășurarea anchetei.

Astfel, menționează că, la suspendarea contractului său individual de muncă, angajatorul nu a ținut cont de faptul că, dispoziția pentru exploatarea cantonului nr. 10 a fost întocmită și eliberată la data de 09 februarie 2016, iar în perioada 05 februarie 2016 - 15 februarie 2016 acesta se afla în concediu medical.

Respectiv indică că, contractul urma a fi suspendat în privința persoanelor culpabile în prezenta speță și anume a pădurarului Ion Lisnic și a șefului interimar al ocolului silvic Hârbovăț, Gheorghe Sucitu, care a întocmit și eliberat dispoziția seria AD nr. 000648, or la 23 februarie 2016, după revenirea sa la serviciu, șeful interimar al ocolului silvic Hârbovăț, Gheorghe Sucitu a depus raportul nr. 291 potrivit căruia a adus la cunoștință directorului despre confundarea parchetelor, în fapt ancheta de serviciu fiind inițiată în temeiul raportului său.

Pe cale de consecință invocă că, prin ordinul nr. 40 din 25 februarie 2016 a fost privat ilegal de dreptul de a presta munca conform clauzelor contractului individual de muncă și de a beneficia de dreptul de a primi salariu pe această perioadă, iar în temeiul ordinului nr. 64 din 18 martie 2016 a fost repus în funcție.

În cele din urmă reclamantul a solicitat anularea parțială a ordinului nr. 40 din 25 februarie 2016 privind efectuarea anchetei de serviciu și suspendarea contractului individual de muncă pe durata anchetei în partea ce ține de suspendarea contractului individual de muncă cu șeful ocolului silvic Hârbovăț, Serghei Muntean pe durata anchetei de serviciu, restabilirea la serviciu începând cu 29 februarie 2016, încasarea plăților obligatorii pentru perioada 29 februarie

2016 - 21 martie 2016 de absență forțată de la muncă și a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu examinarea prezentei pricini.

Prin hotărârea Judecătorei Bender din 19 octombrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Muntean împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” cu privire la anularea parțială a ordinului privind efectuarea anchetei de serviciu și suspendarea contractului individual de muncă pe durata anchetei, restabilirea la serviciul, încasarea plăților pentru absența forțată de la muncă și a cheltuielilor de judecată, a fost admisă parțial.

S-a anulat ordinul emis de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” nr. 40 din 25 februarie 2016, în partea ce ține de suspendarea contractului individual de muncă cu șeful ocolului silvic Hârbovăț, Serghei Muntean pe durata anchetei de serviciu, s-a restabilit Serghei Muntean în funcția de șef ocolul silvic Hârbovăț, în cadrul de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” începând cu 29 februarie 2016, s-a încasat de la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina”, în beneficiul lui Serghei Muntean, salariul pentru absența forțată la serviciu în perioada 29 februarie 2016 - 21 martie 2016, în quantumul stabilit de contabilitatea întreprinderii și s-a încasat de la de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” în beneficiu lui Serghei Muntean parțial cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 lei, în rest pretențiile s-au respins.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 02 noiembrie 2016, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” a declarat apel împotriva acesteia, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Bender din 19 octombrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017 s-a admis apelul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Tighina” cu casarea hotărârii Judecătorei Bender din 19 octombrie 2016 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care s-a respins acțiunea lui Serghei Muntean, ca neîntemeiată.

La 09 iunie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 120).

La 07 iulie 2017, Serghei Muntean a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 07 iulie 2017, declarat în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată în adresa participanților la proces la 09 iunie 2017, și la materialele cauzei lipsește dovada de recepționare.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece la pronunțarea acesteia instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Susține că, instanța de apel eronat a apreciat materialul probator prezent la materialele cauzei, expunând în cererea de recurs aceleași motive de fapt și de drept indicate în cadrul instanțelor inferioare.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 02 august 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la momentul examinării recursului, intimatul nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursurile declarate.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Serghei Muntean în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serghei Muntean, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Serghei Muntean, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat